

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu și avocata Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatei Iacovleva-Reabova Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2016, în cauza penală privind-o pe

IACOVLEVA-REABOVA Valentina, *născută la 26 aprilie 1956, originară din Ucraina, regiunea Odessa, r-nul Borodină, s. Elizavetovca și domiciliată în or. Căușeni str. Unirii 8/14.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.09.2014 – 22.06.2015;

Instanța de apel: 25.08.2015 – 26.02.2016;

Instanța de recurs: 13.05.2016 – 07.09.2016.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 22 iunie 2015, Iacovleva-Reabova V. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 332 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Iacovleva-Reabova V., fiind persoană publică, activînd în funcție de director al grădiniței nr. 3 din or. Căușeni, acționînd din interese personale, din data de 15 august 2013 pînă la data de 31 ianuarie 2014, cunoscînd cu certitudine că salariata Costin T. se află peste hotarele Republicii Moldova, a introdus date false în tabelele de pontaj, indicînd eronat ore de muncă efectiv lucrate de către acest angajat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, adică *înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interese personale*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpata Iacovleva-Reabova V., care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitată, invocând următoarele motive:

- instanța de judecată a respins toate argumentele sale și a apărătorului, menționând că nu și-au găsit confirmarea în ședința de judecată;

- nu au fost cercetate argumentele referitor la nevinovăția sa;

- atît la urmărirea penală, cît și în ședințele de judecată, a menționat faptul că în calitate de director a grădiniței, dînsa completa tabela de pontaj pentru fiecare lună de lucru. La orele 08:00 dimineața în fiecare zi lucrătoare se prezenta la locul de muncă și în tabelul de pontaj indica prezența salariaților, deoarece îi verifica personal. Excepție făceau paznicii și măturătorii, pentru care durata zilei de muncă începea la orele 18:00 și se finisa la orele 06:00. Practic, ea nu avea posibilitatea personal de a-i controla prezența lor la locul de muncă și după cum a mai menționat, prezența acestora și calitatea lucrului o aprecia dimineața cînd venea la serviciu. Regimul și durata zilei de muncă, sunt stabilite de primăria orașului Căușeni;

- careva probe că ea a înscris în documentele oficiale date vădit false din interes material sau din alte interese personale, organul de urmărire penală nu a adus și nici instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra acestui fapt;

- în ședința de judecată, procurorul, care susținea învinuirea, a menționat că *„interesul meu personal consta în aceea că se mătura ograda grădiniței nr. 3”*, argument care nicidecum nu poate fi apreciat ca interes personal. Interesul material, constituie motivul general de necesitate a făptuitorului de a-și spori activul patrimonial sau de a-și micșora pasivul patrimonial, adică de a obține un câștig material pentru sine, de a-și reține un câștig material, de a se elibera de cheltuieli materiale. Noțiunea de „alte interese personale” se explică în Legea cu privire la conflictul de interese, dînsa din falsul tabelelor de pontaj nu a avut nici un interes material sau personal;

- falsul în actele publice săvârșit de o persoană publică trebuie neapărat să aibă la bază un interes material sau alte interese personale, iar dacă nu se constată existența interesului material ori a unui alt interes personal al persoanei publice, nu survine răspunderea penală în baza art. 332 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2016 apelul declarat de inculpată a fost admis, cu casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și dispunerea achitării lui Iacovleva-Reabova V. învinuită de săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că instanța de fond greșit a stabilit starea de fapt ce nu corespunde probelor din dosar.

Iacovleva-Reabova V. prin rechizitoriu a fost pusă sub învinuire în baza art. 332 alin. (1) Cod penal și prin sentință a fost recunoscută vinovată de faptul că, fiind persoană publică, activînd în funcție de director de grădinița nr. 3 din or. Căușeni, acționînd din interese personale, din data de 15 august 2013 pînă la data de 31 ianuarie 2014, știind cu certitudine că salariata Costin T. se află peste hotarele Republicii Moldova, a introdus date false în tabelele de pontaj, indicînd ore de muncă efectiv lucrate de către acest angajat.

Însă, reieșind din actele cauzei instanța a specificat că procurorul nu a prezentat careva probe care ar confirma că Iacovleva-Reabova V. a avut un interes material sau altul personal. Declarațiile martorului Cojocari G., confirmă că Costin T. a lucrat la grădiniță după orele 18:00 seara. Declarațiile martorului Tîrziu D., confirmă că soțul lui Costin T. - Costin M. făcea lucrul în locul soției sale. Declarațiile martorului Costin M. confirmă că el efectua volumul de lucru încredințat soției sale, paznic de grădiniță, în legătură cu faptul că ea plecase la copii în Federația Rusă, iar despre acest fapt i-a comunicat directoarei abia înainte de revelion.

Toate aceste probe, coroborînd între ele confirmă că grădinița a fost păzită de către Costin T. și Costin M. și salariul pentru lucrul efectuat a fost transferat pe cardul lui T. Costin.

Pe de altă parte, aceste probe nu confirmă că semnăturile inculpatei Iacovleva-Reabova V. pe tabelele de pontaj de la data de 01.08.2013 pînă la 31.01.2014 ar însemna că ea a primit careva avantaje de la desfășurarea unei asemenea activități.

Instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a adus careva probe ce ar confirma motivul inculpatei Iacovleva-Reabova V. de a primi careva avantaje de la săvîrșirea faptei de fals în acte publice, iar în lipsa motivului dat, făptuitorul poate fi sancționat doar disciplinar, deoarece temei pentru sancționarea în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, nu s-a stabilit, respectiv fapta inculpatei Iacovleva-Reabova V. nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii date.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel procurorul și avocata Mîrzîncu A., acționînd în numele inculpatei Iacovleva-Reabova V., au atacat decizia cu recurs ordinar.

6.1. Procurorul solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței de condamnare în privința inculpatei. Hotărârea instanței de apel o consideră neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele motive.

Instanța de apel a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatei de comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, menționînd eronat precum că probele nu confirmă motivul lui

Iacovleva-Reabova V. de a primi careva avantaje de la săvârșirea faptei de fals în acte publice. Astfel, greșit s-a statuat că, în lipsa motivului dat, făptuitorul poate fi sancționat doar disciplinar, deoarece temei pentru sancționarea ei în baza art. 332 Cod penal, nu s-a stabilit.

Această poziție a instanței de apel recurentul o consideră una neîntemeiată și nefondată, deoarece în actul de învinuire sunt expres descrise faptele infracționale ale inculpatei, iar instanța de fond corect a conchis că prin acțiunile sale intenționate Iacovleva-Reabova V., a comis infracțiunea prevăzută de art.332 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că inculpata Iacovleva-Reabova V. (prin însăși declarațiile ei) știind că salariața Costin T. este peste hotarele Republicii Moldova oricum a introdus-o în tabelele de pontaj stabilindu-i ore de muncă și prin ordin i-a acordat concediul anual de odihnă.

De aici rezultă că inculpata cunoștea cu certitudine că salariața era peste hotarele Republicii Moldova, însă intenționat și din interes personal a introdus date false în tabelele de pontaj pe perioada de 5 luni de la 01.08.2013 pînă la 31.01.2014, indicând ore de muncă efectiv nelucrate.

Mai mult ca atât instanța de apel **fără interogarea inculpatei**, ci din oficiu, neîntemeiat și nefundat, a constatat că Iacovleva-Reabova V. la comiterea infracțiunii nu a avut careva interese personale, doar a comis o faptă disciplinară.

Din aceste considerente, procurorul consideră că soluția instanței de apel este pripită și neîntemeiată în partea achitării inculpatei pe art. 332 alin.(1) Cod penal, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar și respectiv decizia instanței de apel urmează a fi casată cu menținerea sentinței instanței de fond în partea condamnării lui Iacovleva-Reabova V. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2. Avocata Mîrzîncu A. acționînd în numele inculpatei a declarat recurs ordinar solicitînd casarea sentinței și deciziei instanței de apel și dispunerea achitării lui Iacovleva-Reabova V., din motiv că în acțiunile acesteia nu se întrunesc elementele infracțiunii imputabile prin actul de sesizare a instanței.

După care, la 27 mai 2016, avocata, printr-o cerere scrisă, a solicitat instanței de recurs retragerea cererii de recurs, deoarece a fost depusă eronat.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocata Mîrzîncu A. și inculpata au depus referințe privind opinia lor asupra recursului declarat de procuror menționînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, decizia instanței de apel fiind legală și întemeiată.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că recursul procurorului este inadmisibil,

ca vădit neîntemeiat și cel declarat de avocata Mîrzîncu A. urmează a fi scos de pe rol, cu încetarea procedurii în recurs, iar în vederea acestei statuări se expun următoarele.

8.1. Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat de procuror se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

În esență, din textul recursului, se reține că procurorul invocînd temeiul de drept stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menționează că decizia instanței de apel, prin care inculpata a fost achitată, urmează a fi casată întrucît au fost apreciate eronat probele și greșit s-a concluzionat că în acțiunile lui Iacovleva-Reabova V. nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, mai mult că, în opinia procurorului, vinovăția acesteia a fost demonstrată indubitabil.

De asemenea, procurorul critică decizia instanței de apel din considerentele că au fost admise mai multe erori procesuale, indicînd că instanța fără interogarea inculpatei, din oficiu, neîntemeiat și nefundat, a constatat că Iacovleva-Reabova V. nu a avut careva interese personale de a săvîrși infracțiunea incriminată, doar a comis o abatere disciplinară.

Verificînd argumentele punctate de titularul recursului, în raport cu actele cauzei Colegiul penal ajunge la concluzia că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar decizia instanței de apel, în partea achitării lui Iacovleva-Reabova V. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, urmează a fi menținută fără careva modificări, aceasta fiind legală și întemeiată, bazată pe analiza coroborată a tuturor probelor, care în ansamblu dovedesc cu certitudine că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii incriminate prin rechizitoriu acesteia.

Astfel, instanța de recurs consemnează că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de inculpată și adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în

ansamblul lor au confirmat că fapta imputabilă inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de dispoziția art. 332 alin. (1) Cod penal.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare este neîntemeiată în partea constatării vinovăției lui Iacovleva-Reabova V. de înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interese personale. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală.

În continuare, cu privire la cele invocate de recurent precum că instanța de apel, din oficiu, a conchis asupra nevinovăției inculpatei, fără audierea nemijlocită a acesteia în cadrul ședinței de judecată, Colegiul penal ține să specifice că, din actele cauzei se constată că, într-adevăr inculpata Iacovleva-Reabova V., fiind legal citată de câteva ori, la ședința instanței de apel din 26 februarie 2016, când a fost examinată cauza, nu s-a prezentat și nu a înștiințat instanța despre motivul neprezentării.

Anterior acestei ședințe, inculpata a fost legal citată pentru datele de 20 noiembrie 2015 și 15 ianuarie 2016, iar din motivul neprezentării ultimei, ședințele au fost amânate.

Însă, revenind la procesul-verbal al ședinței de judecată din 26 februarie 2016, este relevant de a menționa că, la întrebarea instanței dacă este posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatei, procurorul a specificat că consideră posibil, deoarece Iacovleva-Reabova V. a fost legal citată. (f.d. 34, vol. II)

Prin urmare, reieșind din cele enunțate, Colegiul penal găsește nefondate criticele părții acuzării precum că instanța de apel a admis careva erori procedurale și a examinat cauza contrar exigențelor legale în lipsa inculpatei, prezență careia era obligatorie. Or, în acest aspect, instanța de recurs, reieșind din baza factologică expusă supra, este ferm convinsă că instanța de apel a rezultat asupra examinării cauzei, ghidându-se de legea procesual-penală, mai mult că examinarea în lipsă nu a fost obiectată de procuror.

Pe de altă parte, contrar celor susținute de recurent privind netemeinicia achitării inculpatei în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ajuns corect la concluzia că învinuirea incriminată lui Iacovleva-Reabova V. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal nu și-a găsit confirmarea prin probele prezentate de partea acuzării, nefiind demonstrată latura subiectivă a infracțiunii, adică interesul personal al inculpatei.

Din actele cauzei, se constată că procurorul, întru susținerea învinuirii, a acumulat și a pledat pentru următoarele probe:

- declarațiile inculpatei;
- declarațiile martorilor Cojocar G., Tîrziu D., Morari A., Costin M., Afanasie E.,
- raportul de expertiză grafoscopică nr. 5031 din 17 iunie 2014, din care rezultă că semnăturile prezentate din rubrica „Șeful secției, sectorului” din tabelele de pontaj din

01 august 2013 pînă la 31 ianuarie 2014, au fost executate de Iacovleva-Reabova V., ale cărei mostre de semnături au fost prezentate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal se raliază la raționamentele punctate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel și susține că procurorul nu a adus careva probe întru demonstrarea laturii subiective a infracțiunii incriminate inculpatei, adică nu a demonstrat interesul personal pe care la avut Iacovleva-Reabova V. săvîrșind infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, respectiv sunt corecte statuările instanței cu privire la aceea că: *„Declarațiile martorului Cojocari G., confirmă că Costin T. a lucrat la grădiniță după orele 18:00 seara.*

Declarațiile martorului Tîrziu D., confirmă că soțul Costin T. - Costin M., făcea lucrul în locul soției sale.

Declarațiile martorului Costin M. confirmă că el efectua volumul de lucru încredințat soției sale, paznic de grădiniță, în legătură cu faptul că ea plecase la copii în Federația Rusă, iar despre acest fapt i-a comunicat directoarei abia înainte de Revelion.

Toate aceste probe, de rînd cu celelalte expuse în textul deciziei și verificate în instanța de fond, confirmă că grădinița a fost păzită de către Costin T. și Costin M. și salariul pentru lucrul efectuat a fost transferat pe cardul T. Costin.

Totodată, aceste probe nu confirmă că semnăturile inculpatei Iacovleva-Reabova V. pe tabelele de pontaj de la data de 01.08.2013 pînă la 31.01.2014, ar însemna că ea a primit careva avantaje de la asemenea activitate.

... probele expuse nici nu confirmă motivul inculpatei Iacovleva-Reabova V. de a primi careva avantaje de la săvîrșirea faptei de fals în acte publice. În lipsa motivului dat, făptuitorul poate fi sancționat doar disciplinar, deoarece temei pentru sancționarea ei pe art. 332 alin. (1) Cod penal, Curtea nu are, reieșind din concluzia că fapta inculpatei Iacovleva-Reabova V. nu întrunește elementele constitutive ale unei astfel de infracțiuni.”

Colegiul penal se raliază acestor statuări și consideră că instanța de apel corect a conchis asupra lipsei unui element al componenței de infracțiuni prevăzute la art. 332 alin. (1) Cod penal și anume, a laturii subiective.

În vederea argumentării acestei concluzii, instanța de recurs, subsidiar celor reținute de instanța de apel, relevă că numai persoana vinovată de săvîrșirea unei fapte prevăzute de legea penală poate fi supusă răspunderii penale și pedepsei penale. Elementele și semnele componenței de infracțiune sunt reglementate în art.17-22 Cod penal (intenția, imprudența, subiectul infracțiunii, vârsta, responsabilitatea etc.) și în alte articole ale părții generale și ale celei speciale ale Codului penal. În lipsa a cel puțin unui element sau semn principal al componenței de infracțiune, temeiul juridic al răspunderii penale decade.

Componența de infracțiune se formează din patru grupe de semne ce caracterizează cele patru elemente ale infracțiunii, dintre care două obiective: obiectul și latura obiectivă și două subiective: subiectul și latura subiectivă.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă, motivul infracțiunii avînd un caracter special, care se exprimă în interesul material sau alte interese personale.

Potrivit interpretărilor doctrinare relevante cauzei, prin *alte interese materiale* se are în vedere interesele nemateriale ale făptuitorului, care rezultă din necesitățile sau intențiile personale ale acestuia. În principal se are în vedere năzuința obținerii de către făptuitor a unor avantaje nepatrimoniale.

Conform învinuirii sub care a fost pusă inculpata în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, se afirmă că ultima este persoană publică și a acționat din *alte interese materiale*, însă aceste afirmații ale procurorului sunt vădit nefondate și nu au un careva suport probator.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, după cum rezultă din textul ordonanței de punere sub învinuire a inculpatei, acesteia i se impută că „*fiind persoană publică, activînd în funcție de director al grădiniței nr. 3 din or. Căușeni, acționînd din interese personale, a introdus date false în tabelele de pontaj ...*”.

Art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală reglementează cerințele cărora trebuie să corespundă ordonanța de punere sub învinuire, inter alia aceasta trebuie să cuprindă descrierea mijloacelor, a modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei și motivele acesteia. Astfel, reieșind din cele stipulate de legislator, reiese că la imputarea semnului calificativ de „*alte interese personale*”, organul de urmărire penală trebuie să stabilească care este acel „*alt interes personal*” și să-l descrie în conținutul ordonanței, ca învinuita să aibă posibilitate de a cunoaște și de a se apăra împotriva învinuirii aduse prin prezentarea, după caz, a probelor apărării.

Din conținutul ordonanței de punere sub învinuire se vede că organul de urmărire penală nu explică în detalii în ce constă acel „*alt interes personal*”, pe care l-ar fi dorit să-l obțină sau la obținut inculpata.

Mai mult, materialele dosarului nu conțin nici o probă directă întru dovedirea faptului că inculpata urmărind un careva interes personal, intenționat a admis falsul în actele oficiale, mai mult că acest element constitutiv al infracțiunii nu s-a stabilit nici în instanța de judecată.

În consecință, din considerentul că vinovăția inculpatei nu a fost confirmată prin careva probe pertinente și concludente, lipsește latura subiectivă a infracțiunii în acțiunile lui Iacovleva-Reabova V., iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatei, instanța de recurs consideră corectă și legală soluția de achitare în privința ultimei în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că ***fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.***

8.2. Examinînd cererea avocatei Mîrzîncu A. declarate în numele inculpatei Iacovleva-Reabova V., prin care se solicită retragerea recursului ordinar din 05.04.2016, Colegiul penal conchide asupra necesității încetării procedurii de recurs în cauza penală,

dat fiind că, în conformitate cu prevederile art.407 alin.(1) și (3), art. 423 Cod de procedură penală, persoanele menționate la art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat recurs sînt în drept să-l retragă pînă la începutul examinării acestuia, iar retragerea recursului atrage după sine încetarea procedurii de recurs.

Prin urmare, cererea din 27 mai 2016, depusă de avocata Mîrzîncu A., urmează a fi admisă cu încetarea procedurii de recurs.

În consecință, Colegiul penal avînd în vedere considerentele menționate supra și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în cererea de recurs ordinar declarat de procuror, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 423, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2016, în cauza penală privind-o pe Iacovleva-Reabova Valentina, ca fiind vădit neîntemeiat.

Se admite cererea avocatei Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatei Iacovleva-Reabova Valentina cu privire la retragerea cererii de recurs, cu încetarea procedurii de recurs.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 07 octombrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru